

Mieli abiturientai, į Jus nukreipti vilties žvilgsniai

Kupini vilčių, svajonių ir tikėjimo, prieš ištiesdami sparnus skrydžiui į savo ateitį, dar trumpam stabtelėkite. Įsiklausykite į paskutinio skambučio skambėjimą ir išgirsite ne tik atsivėrimą su gimnazija, su pamokomis, mokytojais bei auklėtojais, bet ir kvietimą rimtam darbui, nuo kurio priklausys Jūsų tolesnis kelio lengvumas. Todėl labiausiai už viską linkiu susikaupti ir įrodyti sau bei likimui, kad per tuos dvylika metų supratote ir išmokote gimtosios kalbos vingrybių, išsiaiškinote tikslųjų žinių pasaulio paslaptis, kad išmanote pakankamai daug dalykų, kurių prireiks einant gyvenimo keliais.

Tikiu, kad jums pavyks sėkmingai išlaikyti brandos egzaminus, gauti atestatus ir įkopti į išsvajotą ir kiekvienam savą viršūnę. Pavyks, nes jums tiki mokytojai, tiki tėvai. Tikiu ir noriu, kad šis tikėjimas palaikytų, stiprintų Jus šiuo laikotarpiu ir primintų, kad sėkmė priklauso nuo jūsų pačių.

Gintautas KUZMA
gimnazijos direktorius
Vandos Normantienės nuotr.

Jau greit, po dvylikos metų, praleistų mokykloje, Jums skambės paskutinis skambutis.

Atrodo, kad ilgai eitas kelias jau labai greitai baigsis, tačiau ateina laikas, kuomet Jūs savarankiškai turėsite įrodyti mokėjimą naudotis sukauptomis žiniomis, stengsitės pasiekti geriausių rezultatų. Tai atsakingas brandos egzaminų laikas, pareiklausiantis iš Jūsų išvermės. Pasitikėkite savimi.

Linkiu Jums stiprybės, džiugiesio ir neblėstančio noro kurti gražesnę gyvenimą.

*Gero kelio Jums po saule, po debesiu,
Po žaibu, po sparnu kregždės,
Po laimingu lakštingalos klegesiu,
Po rasota šviesa žva*

Violeta VYŠNIAUSKIENĖ
gimnazijos tarybos pirmininkė
Nuotrauka iš asmeninio albumo

Iš kūdikio – lopšy – į didžią asmenybę. Jau užaugai. Atminty iškyla vaikystės dienos, nerūpestingai praleistos smėlio dėžėje. Buvai valdovas savo pilyje. Kūrėjas...

Išpurtytas iš batų smėlis. Mažos rankutės nedrąsiai kabinasi į mokytojos ranką. Ieškai užuovėjos, tačiau viskas taip nepažįstama, keista, nauja, nedrąsu, net per odą bėgioja šiurpuliukai. Užaugai, užaugai. Kelia šypseną kreipinys „vaikai“. Slenka dienos. Norėtum, kad jos slinktų dar lėčiau, tačiau pavasarį jos jau lekia kaip pamišusios. Kažkodėl dabar nesinori nieko palikti... Draugų, auklėtojų, mokytojų – visų, kuriuos tekdavo sutikti nuolat, jų šypsenų. Net sienų, nuolat ramstytų per pertraukas, mokyklinio suolo, nuolat brūzinto ir koridorių, kuriuose, rodos, jau takus išmynei... viso mokyklinio šurmulio, kuris dabar, atrodo, netgi mielas...

Kodėl laikas negali bent trumpam sustoti?.. Kad spėtum dar kartą apžvelgti, įvertinti, įkvėpti, pakeisti, paliesti, išsinešti dalelę su savimi. Pirmoko rankoje skambutis... Din- din- din... pirmasis toks ... Deja, paskutinis. Daugiau jis nesuskambės, nebepertrauks vidury jaunatviško pokalbio ar neišspręsto matematikos uždavinio, nebaigto rašinio, nebekvies vėl bėgti ir skubėti į pamoką.

Jis jau paskutinis. Keista, bet jautiesi kaip vaikas, pradėdantis statyti naują smėlio pilį, nusivylęs, jog kauburėlis toks mažas, o smėlio tiek daug. Ir vis vien virpi iš nenumaldomo džiaugsmingo jaudulio.

Sėkmės tau!

Jaunieji žurnalistai

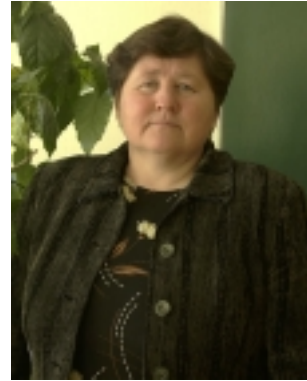
Įgyvenimą SU ŽINIŲ BAGAŽU

Oi kaip greit prabėgo tie metai. Ar norėčiau atsukti laiką atgal, net nežinau. Aišku, norėčiau atjaunėti, bet gyvenimišką patirtį pasilikčiau. Sunku išleisti vaiką, norisi dar jį turėti namuose, tačiau susitaikau su realybe, gyveni, svajoji ir tikiesi, kad vaikas įgyvendins savo planus, kad kažką pasieks ir suteiks džiaugsmą šeimai – tik taip įprasmini egzistavimą žemėje.

Daug smagių akimirų praleista mokykloje, bet labai įsiminė ketvirtos klasės išleistuvės. Kai mes, tėveliai, ir pradinių klasių mokytoja, bendravome, o vaikai visi iki vieno šoko. Visos mergaitės buvo pašokdintos. Tada labai nustebau, kad dar tik ketvirtokai, o toks vieningas ir šaunus kolektyvas – už tai turime būti dėkingi pradinių klasių mokytojai Aušrai Statulevičienei. To darnaus kolektyvo dviasia išsilaikė iki pat dvyliktos klasės. Nors visų renginių iniciatorės ir organizatorės mergaitės, tačiau jos nuolat už nugaros jautė „palaikomąją“ komandą berniukų, kurie visada buvo pasiruošę padėti ar bent morališkai palaikyti. Visi jų klasės renginiai, ar tai būtų kalėdinis karnavalas, šimtadienis, paskutinis skambutis, ar mokytojų diena, visuomet papirkdavo paprastumu, nuoširdumu, nuolat įpintu liaudišku motyvu, lengva humoro doze.

Nuoširdžiai linkiu, kad ši diena būtų įsimintina, abiturientai iš mokyklos išsineštų šiltus prisiminimus, visada būtų miela čia sugrįžti. Atminkite, kad žmogui duotas tik vienas gyvenimas. Čia nėra nei juodraščių, nei pratęsimų, nei pauzių, todėl kiekvienas poelgis yra galutinis. Linkiu, kad tinkamai išnaudotumėte kiekvieną gyvenimo minutę, susirastumėte sau vietą gyvenime ir džiaugtumėtės patys ir džiugintumėte artimuosius.

Laima DIJOKIENĖ, Ritos mama

Sėkmės!

Su pražyduusių kaštonų žiedais netrukus nuaidės skambutis, nusinešdamas jau paskutinius mokslo metus. Kartu artėja ir atsakingas brandos egzaminų laikas. Linkiu Jums sklandžios ir sėkmingos egzaminų sesijos, tvirtybės ir drąsos žengiant savarankišką gyvenimo keliu.

Kaip greit, kaip greit nuplasnojo, nuskubėjo mokykloje dvylika metų.

Čia jūs paliekatė vaikystės pasakas, svajas ir nerimą, pirmąją meilę.

Čia pradėjote ieškoti patiesiausio kelio į savo jaunystės ateitį.

Būkite dideli ir drąsūs, būkite stiprūs ir sąžiningi, linkmi ir laimingi. Sėkmės!

Pirmoji mokytoja
Stasė Šakalienė

Būkite laimingi

Rūta, Nerijau,
Ar čia seniai Jūs, tylūs ir nedrąsūs atėjote, Tėvelių lydimi.

Ar čia seniai raides pirmąsias rašėt, o žodžiai buvo sunkūs ir kreivi...

Ar čia seniai Jums niekas

nerūpėjo,

Tik krėst išdaigas, sprukt iš

pamokų...

Koridoriais švaistyti tarsi vėjas, Palydinti viską vaikišku juoku.

Būkite stiprūs, būkite ramūs, būkite laimingi...

Ramutė Jurašenė
Antalieptės
pagrindinės mokyklos
mokytoja

Eikite tikslo link

Jau 12 –as pavasaris. O rodos dar visai neseniai buvo ta Rugsėjo 1-oji, kai mes susitikom pirmą kartą... Šiandien jau suaugę, sukaupe 12 metų žinių krautį, ruošiatės ne finišui, o startui – savarankiško gyvenimo, profesijos pasirinkimo link.

Tikiu jūsų ryžtu, jėgomis ir galimybėmis. Juk visur ir visada siekėt maksimumo, niekada neleidote sau būti vidutinybėmis. Tad atėjo pats tinkamiausias laikas parodyti, ko išmokote, ko norite ir ką gebate – tai egzaminai.

Linkiu didžiulės sėkmės, sveikatos, susikaupimo, kantrybės! Būkit laimingi, siekit tikslo ir drąsiai eikit jo link. Kelių yra tikrai daug, tačiau kuriuo ir kaip eiti – Jūsų sprendimas. Čia lems ne jėga ir greitis, o išmintis, valia, kantrybė, noras ir darbas. Tad sėkmės kely, nes tik įveiktas kelias atveda į tikslą.

Pirmoji mokytoja Aušra
STATULEVIČIENĖ

Sukaupkite gėrį

Sauliau ir Nerijau,

Paskutinio skambučio proga norėčiau Jums palinkėti – turėti visad atsargoj po gerą, švelnų žodį kiekvienam prakalbintam ar prakalbinusiam. Turėti visad atsargoj po skaidrų, šiltą šypsnį liūdinciam ir linksmam, pažįstamam ir nepažįstamam. Turėti visad atsargoj širdy tos įstabios šviesos, kuri lyg nematomu stebuklingu tvarsčiu priglustų prie svetimų žaidžų, išgydydama jas. Turėti visko atsargoj, nes nežinia kada ir kur, kada ir kam gyvenimo kely ko nors pritrūkti gali.

Sėkmės Jums visur ir visada!

Birutė
LAURINAVIČIENĖ
Sadūnų pradinės
mokyklos mokytoja

SAVOSIOS MOKYKLOS PAMIRŠTI NEGALIMA

Metai prabėgo greit. Tai tampa ypač akivaizdu pasižiūrėjus į nuotraukas. Vienose į tave žvelgia pradinukas, kitose - jau abiturientas. Tačiau toks jau to žmogaus gyvenimas - vis žiūri pirmyn, gyvena naujus etapus ir kiekviename iš jų ieškai grožio ir prasmės.

Atgal atsukti laiko tikrai nenorėčiau. Viskas turi turėti savo raidą. Žmogaus gyvenimas - taip pat. Tikiuosi, kad ne viskas, kas gražiausia, būtinai praityje. Juk į pirmą klasę eis vaikaičiai...

Labai norėtuši, kad savosios mokyklos nepamirštų buvę mokiniai. Juk mes, mokytojai ir tėvai, vis atsigręždami į prabėgusius metus, mintyse būsime kartu su jais - užaugusiais, išėjusiais, išskridusiais.

Per tuos metus įvyko daug renginių. Vieni-solidūs ir iškilmingi, kiti-linksmi ir išradingi. Prie pastarųjų priskirčiau šimtadienius bei mokytojo dienas skirtus renginius, per kuriuos labiausiai išnyksta barjerai tarp mokinių ir mokytojų. Būtent dėl šios betarpiškos atmosferos jie man labiausiai ir įsiminė.

Audronė MACIJAUŠKIENĖ, Stepo mama

PASITIKĖKITE SAVIMI

Norėčiau, kad laikas grįžtų atgal. Visuomet atrodo, kad ne visko dar savo vaiką išmokei, dar per mažai laiko praleidai kartu, bet taip pat džiaugiuosi, kad ji jau užaugo, kad jai prasideda kitas gyvenimo etapas.

Daug renginių įvyko, bet labiausiai įsiminė paskutinis mūsų gimnazijoje vykęs avangardas. Išpūdį paliko vaikų pastangos, kūrybingumas, noras save išreikšti. Gaila, kad dabar tokie renginiai nebevyksta.

Noriu palinkėti sėkmės, tikėjimo savo jėgomis, niekuomet nepamiršti gražiausių akimirų, praleistų šioje mokykloje.

Aida MATULIENĖ, Ugnės mama

Idomioji statistika:

* Abiturientai per 4 metus gimnazijoje mokėsi 141 savaitę ir 699 dienas.

* 4gA klasės mokiniai per ketverius metus praleido 6 857 pamokas.

* Tų pamokų 2 970 pateisinta, 3 887 - nepateisinta.

* 4gB klasės mokiniai per ketverius metus praleido 16 140 pamokų.

* Tų pamokų 5 390 pateisinta, 10 750 - nepateisinta.

§ 4gA ir 4gB mokiniai per ketverius metus praleido 22 997 pamokas.

§ 8 360 pateisintų pamokų, nepateisintų - 14 637

§ Vienam mokiniui tenka 522,6 praleistų pamokų.

* Per penkerius metus 4gA klasės merginos perskaitė - 286 knygas iš gimnazijos bibliotekos

* vaikinai - 292

* Iš viso perskaitė - 578 knygas

* Vienam mokiniui tenka 23 knygos per penkerius metus.

* Per penkerius metus 4gB klasės merginos perskaitė - 82 knygas iš gimnazijos bibliotekos.

* vaikinai - 55 knygas

* Iš viso perskaitė - 147 knygas

* Vienam mokiniui tenka 7 knygos per penkerius metus.

Abiturientės per penkerius metus perskaitė - 368 knygas

§ Abiturientai per penkerius metus perskaitė - 347 knygas

§ Iš viso abiturientai per penkerius metus perskaitė - 715 knygų

§ Vienam mokiniui tenka 16 knygų per penkerius metus.

Justina SINKŪNAITĖ ir Goda-Vartui AMIRJAN 6b klasė

Pirmokai kalba apie dvyliktokus

Dvyliktokas(-ai)...

„... kuris tuoj baigs mokyklą ir dar stiprus“ (Gabija)

„... baigiantis mokyklą, išeinantis iš mokyklos, paliekantis vaikystę.“ (Dovilė)

„... yra geraširdis, jis yra labai geras ir labai protingas.“ (Goda)

„... mokiniai, kurie per paskutinį skambutį baigs mokyklą.“ (Greta)

„... yra geri ir linkiu, kad baigtų gerai ir laimingai klasę.“ (Ema)

„... kuris baigęs mokyklą jau viską moka. Baigia mokslus ir laiko egzaminus.“ (Adelė)

„... tai abiturientas, kuris baigia dvylika klasių. Pavasarį laikys brandos egzaminus, taps savarankiškas, nebegrįš į mokyklos suolus.“ (Lina)

Mieli dvyliktokai,

„Kaip jums gerai! Didžiausias noras būti jūsų vietoje.“ (Karolina)

„Linkiu nepamiršti smagių akimirų, praleistų mokykloje.“ (Gytautė)

„Linkiu, kad sektųsi per egzaminus.“ (Gabija)

„Sveikinu, kad gerai mokėtės ir kad buvote paklusnūs.“ (Orestas)

„Linkiu daug gerų mokslų ir daug laimės.“ (Ugnė)

„Sveikinu, kad gerai mokėtės ir, kad buvote geri, buvote paklusnūs.“ (Vakaris)

„Dvyliktokai, gerų atostogų, gerai mokytis, susirasti daug draugų.“ (Neivydas)

„Aš džiaugiuosi, kad išeisit iš mokyklos.“ (Kornelijus)

„Alyvų žiedams vystant teks palikti klasę, kurioje praleidai daug puikių dienų. Galbūt sustosi ir susimąstysi, nejaugi amžinai aš įšeinu?“ (Vismantė)

„Linkiu sėkmingai išlaikyti egzaminus ir siekti savo tikslų.“ (Emilija)

Mintis užrašė Valda Makuškiatė, 3gA

Iškilminga Paskutinio skambučio šventės akimirka. (Nuotrauka iš gimnazijos archyvo).

Mokėsi kalbą, surasi ir kelią

Prancūzų kalbos mokytoja Milda Markulienė greit švęs gražų 60 metų jubiliejų. Sia proga kalbamės su ja.

Kas lėmė, kad tapote mokytoja, ir būtent prancūzų kalbos?

Vienodai gerai mokiausi visas kalbas, bet buvau stipriausia „prancūzė“ mokykloje. Vesdavau radijo laidas, net respublikinis radijas vieną transliavo. Na ir mokytoja labai skatino.

Ar teko patirti kitokio darbo?

Taip. 5 metus dirbau vienos įmonės direktoriaus pavaduotoja. Būtent tada teko keliauti po Meksiką, lankytis Kanadoje, Briuselyje, Havanoje ir įsitikinti, kokį pranašumą suteikia užsienio kalbos mokėjimas. Visose kelionėse jaučiausi pakylėta dėl galimybės daug bendrauti ir gerai jaustis.

Ar turite mokinių, pasirinkusių profesiją, susijusią su prancūzų kalba? Kaip atsitiko, kad ir jūsų dukra susižavėjo prancūzų kalba?

Šiandien tiksliai nepasakčiau kiek mokinių, bet kasmet po 2-3 renkasi prancūzų kalbą, visai mano neskatinami. Džiaugiuosi, kad nežinau nei vieno, kuris gailėtųsi susijęs gyvenimą su prancūzų kalba.

Mano dukra į Prancūziją išvyko visai ne kalba susižavėjusi. Ji nuo vaikystės važinėjo kaip konkursų dalyvė ir labai gerai pažinojo šalį ir žmones. Vėliau pasirinko teisės studijas Prancūzijos universitete, o dabar dirba ir kuria gyvenimą toje šalyje.

Kokios, jūsų nuomone, prancūzų kalbos perspektyvos? Ar neužgoš jos anglų kalba?

Anglų kalba šiais laikais kaip vairuotojo teisės, ji būtina. Tačiau tai laikmetis, kuomet reikia mokėti keletą kalbų. Esame Europos Sąjungoje, ne paslaptis, kad mūsų valdžios žmonės patyliukais mokosi prancūzų kalbą, nes ji - Europos institucijų kalba. Dabar Lietuvos jaunimui sudarytos

Mokytoja Milda Morkūnienė.

puikios sąlygos tobulėti, tik užsienio kalbas reikia mokėti. Tiesa, miestų gimnazijose mokosi po 3-4 kalbas, o provincijoje mokiniai nueina lengviausiu keliu, o paskui apgailėstauja neišnaudoję galimybių.

Kaip sudominate mokinius prancūzų kalba? Galbūt tai mainų programos, konkursai, o gal dar kažkas?

Per prievartą niekada nieko nedariau: tai jau praeitis. Iš tikrųjų buvo daug visko: laimėtų konkursų, olimpiadų ir stažuočių Prancūzijoje. Galimybė keliauti po tą svetingą šalį, gyventi šeimose su bendraamžiais mokiniams davė daug naudos, leido pajusti kalbos mokėjimo svarbą.

Gal galėtumėt prisiminti pirmuosius savo darbo metus. Ar labai skiriasi, kai jau dabar turite tiek patirties?

Buvau labai energinga. Vadovėliai primityvūs, jokių IT, užtat vaidinom, dainavom, šokom. Na, aišku ir kalbėti išmokdavom, nes popierizmo buvo daug mažiau ir laiko mokiniui likdavo daugiau.

Keista, kad motyvacijos netrūkdavo, nors stimulo juk nebuvo: sienos uždarnos, jokių studijų užsienyje ir net galimybių keliauti.

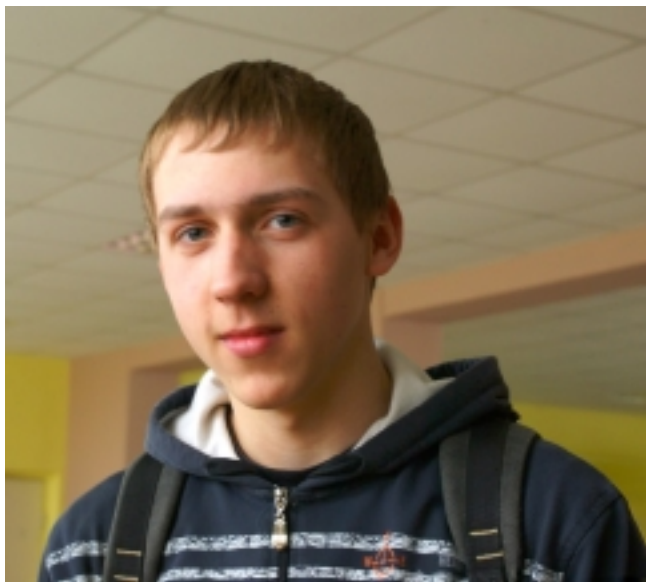
Jūs visad buvote ir auklėtoja. Ar labai keičiasi metams bėgant jaunimas?

Iki Dusetų vis dirbau vadovu ir negalėjau turėti auklėjamosios klasės. Auklėtiniai - mažytė bendruomenė, kurioje kasdien vyksta kažkas nauja, kur aptarinėjami įvairiausi dalykai, kurių nenumatysi iš anksto jokiam plane. Man mokytojo darbas be auklėtinių atrodytų nepilnavertis.

Ar turėjote mylimiausią laidą? Dar bendraujate su tais mokiniais?

Dabar turiu trečiuosius auklėtinius. Negalėčiau pasakyti, kad kažkurie buvo mylimiausi. Visus mylėjau, dėl visų išgyvenau ir visų pasiilgtu. Bendrauju, teiraujuos apie tuos, kurių nesutinku, noriu patarti. Džiaugiuos jų gražiomis šeimomis ir pasiekimais. Visi labai malonūs ir (Nukrlta į 3 psl.)

„Norėčiau studijuoti fiziką ...“

Geriausius mokinius, klasės „mokslininkus“ paprastai išivaizduojame iki ausų užsivertusius knygomis ir bendravimą su draugais iškeitusius į amžiną rymojimą prie rašomojo stalo.

Vienuoliktoko Justino Pupeikio prie tokių tikrai nepriskirtume, bet šiemet daugelį mokytojų ir bendraamžių savo pasiekimais tikrai nustebino.

Papasakok, kur ir ką esi pasiekęs.

Na, nesinori girtis. (šypsosi) KTU organizuotame konkurse prof. Kazimiero Baršausko atminimui pagerbti, užėmiau antrąją vietą ir dabar turėsiu galimybę į KTU stoti be eilės ir studijuoti fiziką. Galiu priminti, kad profesorius Kazimieras Baršauskas - vienas žymiausių Lietuvos fizikų, daug nuveikęs ugdant fizikus respublikoje. Jis buvo lietuviškų fizikos vadovėlių moksleiviams autorius.

O kokie kiti tavo pasiekimai?

Anglų kalbos, matematikos ir fizikos olimpiadose šiemet rajone buvau pirmas. Pasiūlė dalyvauti respublikinėse fizikos ir anglų kalbos olimpiadose. Bet į anglų kalbos konkursą atsisakiau.

Kodėl atsisakei?

Atsisakiau, nes manau, kad net į rajoninę olimpiadą patekau per klaidą ir visai netikėjau būti pirmas rajone. Nesijaučiau tvirtai, humanitariniai mokslai - ne mano sritis. Manau, respublikoje būčiau nusivylęs savo gebėjimais ir nuvylęs kitus.

O ar šiaip daug mokaisi, gal dirbi papildomai?

Tiesa pasakius, tai nedaug. Na, padarau namų darbus, bet per pamokas stengiuosi klausyti ir viską suprasti. Žinoma, kartais, pasidomiu internete bei knygose pasieškau man reikiamos informacijos, bet tikrai nerymau prie knygų ypatingai daug.

Atskleisk paslaptį, kaip tapai tokiu puikiu mokiniu?

Gal dėl to, kad vienuoliktą klasę. Pasirinkau tuos dalykus, kurie man reikalingi, liko daug gero laiko, galva švaresnė ir motyvacija didesnė. Man ir pačiam šiek tiek keista, nes mokausi tiek pat, bet pažymių vidurkis kyla ...

Turėjau lūžių, sutrenkimų, buvo laiko apie viską pagalvoti ir suprasti, gal dėl to tapau sąmoningesnis.

Tikriausiai jau žinai kur stosi?

Kur priims. (juokiasi) Šiaip tai dar nežinau. Gal į VU fizikos fakulteto kurią nors dalį, o galbūt net į užsienį. Šiaip ar taip vis tiek galvoju studijuoti ką nors susieto su fizika, o tiksliau - dar nežinau.

Mokslai, olimpiados ir konkursai tau užima daug laiko. Ar be viso to, lieka laiko savo pomėgiams? Žinoma lieka, užtenka.

O kuo mėgsti užsiimti laisvalaikiu, ką veiki?

Labai mėgstu žaisti šachmatais. Šiemet gimnazijoje net organizavau šachmatų turnyrą. Pats organizavau, pats ir laimėjau. Gėda net prisipažinti (juokiasi), kitiemet reiks organizuoti, bet nedalyvauti. Dar truputį domiuosi astronomija kartais vakare akis į dangų pakeliu. Aišku, mėgstu ir knygas paskaityti, ir muzikos paklausti. Labai traukia gamta ir įvairūs žygiai, ypač palei upes, kur teka vanduo. Taip galima nuostabiai praleisti laiką.

Sėkmės moksluose ir lauksime naujų džiugių pasiekimų kitais mokslo metais.

**Kalbino Orinta ŠULAITĖ, 3gA kl.
Sigitos Šutaitės 3gA kl. nuotr.**

Mokėsi kalbą, surasi ir kelią

(Atkelta iš 2 psl.)

dažnai aplanko. O mano mažieji dabartiniai auklėtiniai - kaip gyvybės šaltinis. Jie tokie smalsūs, išradingi ir nutrūktgalviai, kad neįmanoma jų nemylėti. Su jais nepanuobodžiausi, o didžiausias džiaugsmas, kad jie labai motyvuoti mokytis ir turi daug svajonių.

Ko palinkėtumėte pradedančiam prancūzų kalbos mokytojui ar tiesiog pasirinkusiam gyvenimo kelią, susi-

jusį su šia kalba?

Daug mokinių jau seniai pranoko mane, sėkmingai įsikūrė Prancūzijoje. Kasmet išvyksta studijuoti pagal mainų programas ir grįžta labai pasikeitę. Nežinau nei vieno, kuris būtų nepatenkintas. Linkėčiau, kad mokiniai kuo anksčiau suvoktų, kokias galimybes suteikia kalbų mokėjimas ir pirmiausia, žinoma, studijos užsienyje. Patikėkit, bent jau Prancūzijoje jos ne-

daug kainuoja: metų mokėtis apie 430 eurų. Prancūzijos valstybė moka paramą būstui ir suteikia visas socialines garantijas.

Gražaus jubiliejaus proga linkime Jums neprarasti jaunatviško smalsumo, visa laiką būti rūpestinga, supratingai auklėtoja.

Tiek pragyventa, tiek saujelėmis žinių išdalinta, tiek džiaugsmo ir nusivylimo su-

kaupta, per tiek daug metų, o Jūs nepasiduodate, tiesiog džiaugiatės tuo, ką turit, sakot, kad mokytojavimas be auklėjamosios klasės - nemokytojavimas.

Nuoširdžiai tikimės, kad Jūs dar ilgai mokysite skambios prancūzų kalbos. To tikiuosi mokiniai, Jūsų auklėtiniai, pedagogai ir mes, jaunieji žurnalistai.

**Kristina IGLIUKAITĖ,
3 gB klasė**

Dusetų Kazimiero Būgos gimnazijos istorija mena

Kiekvienos mokyklos istorija susideda iš šimtų ir tūkstančių mažesnių istorijų, kurias rašė ir teberašo buvę bei esami mokiniai ir mokytojai. Kai mintimis grįžtame į mokyklą, visada prisimename mokyklinius suolus, baltos kreidos kelią klasės lentoje ir mokytojus, tėviškai globojusius, mokiusius, patarusius, paskatinusius nuolat ieškoti žinių ir savojo gyvenimo kelio.

Ne mažiau šiame kelyje svarbus ir mokyklos vadovo vaidmuo. Nuo to, kaip jis sugeba tvirtai laikyti mokyklos vairą ir sutelkti visus rintam darbui, priklauso visi rezultatai.

1951 m. sujungus pradinę mokyklą ir gimnaziją įkurta Dusetų vidurinė mokykla. Pirmasis jos direktorius - Jonas Survila.

1960 - 1970 m. Dusetų Kazimiero Būgos gimnazijai vadovavo Jadvyga Mališauskienė

1970 - 1991 m. prie mokyklos vairo buvo Jonas Vaitonis. Pastatytas mokyklos priestatas ir sporto salė.

Vėliau dirbo ir kiti vidurinės mokyklos direktoriai tai: 1991 - 1993 m. Stanislovas Stankevičius, o 1993 - 1997m. Raimondas Gapšys.

Nuo 1997 m. mokyklai vadovauja Gintautas Kuzma. Jis tvarkosi ne prasčiau nei ankstesnieji direktoriai. 2005 m. po akreditacijos Dusetų Kazimiero Būgos vidurinei mokyklai suteiktas gimnazijos statusas. Inicijavus direktoriaus pastangomis gimnazija sparčiai gražėja, gausėja jos materialinė bazė, džiugina mokinių pasiekimai.

Mums pavyko pakalbinti senus mokyklos laikus menančius vadovus ir juos susigražinti į prisiminimuose išsaugotas džiugesio, pažinimo, meilės, pareigos, pasiukojimo, kantrybės ir kitas brangias jiems akimirkas. Jonas Vaitonis, Stanislovas Stankevičius ir Raimondas Gapšys mielai dalijosi prisiminimais.

Valda MAKUSKAITĖ, 3gA klasė

Kalbiname Joną Vaitonį, buvusį gimnazijos direktorių

Kokie įsimintiniausi įvykiai iš mokyklos gyvenimo, kai Jūs dirbote direktoriumi?

Per dvidešimt penkis metus nutiko labai daug. Kiekvienos mokslo metų pradžios buvo labai įdomios. O kalėdiniai karnavalai, biologų, literatų atskaitinės konferencijos, mokyklos vardo diena, išleistuvės, turistų sąskrydžiai...

Ypač įdomūs buvo susitikimai su įvairių sričių mokslininkais: universiteto, pedagoginio instituto dėstytojais ir studentais. Kraštotyros vakaronės taip pat pritraukdavo didžiąją dalį mokinių bei mokytojų. Kraštotyrininkė mokytoja Zofija Vilytė garsino visą Dusetų praeitį, daug jos eksponatų yra Dusetų muziejuje. Jos dėka į šią veiklą buvo įtraukta daugelis jaunų žmonių. Ji buvo nuostabi asmenybė. Įsimintini buvo jaunųjų gamtininkų susitikimai, vakaronės. Mokiniai atlikinėjo mokslinius tyrimus, skaitė pranešimus, dalyvavo ekspedicijose, gaudydavo drugelius, kasinėdavo ir tyrinėdavo sliekus. Dar ir dabar susitikus buvusius mokinius, maloniai prisimename tas džiugias akimirkas, praleistas kartu.

Be galo džiugino mokinių pasiekimai įvairiose olimpiadose, konkursuose, sporto varžybose. Buvo malonu pasitikti mokinius, grįžtančius

Jonas Vaitonis su žmona mokytoja

Vaitonienė.

su aukščiausiais įvertinimais.

Ar dar apsilankote mokykloje? Jei taip, tai kas pasikeitė?

Teko apsilankyti ne vieną kartą, bet be reikalo ten nesilankau. Mokykla labai pasikeitusi, džiaugiuosi jos renovacija, mokymosi sąlygos mokiniams pagerėjo, bet, gaila, nebeliko anksčiau mokykloje buvusios šaudyklos, gimnastikos salės.

Ar dar palaikote ryšius su kokiais nors mokytojais? Nepalaikau, nebent pa-

kviečia į gimnazijos šventes, susitikimus.

Jei būtų galimybė grįžti dirbti į mokyklą ar sutiktumėte?

Mokykloje darbas be galo įdomus: nėra dienos be rūpesčių, be vargų, bet taip pat be džiugių akimirų. Manau, grįžčiau, bet ne direktoriumi, nes direktoriaus pareigos yra sunkios ir atsakingos.

Ar tarp dabartinių žinomų žmonių atpažįstate buvusius mūsų mokyklos mokinius?

Oi, jų labai daug: mokslų daktaras Vidas Vasiliauskas, biomedicinos mokslų daktaras Edvardas Makelis, daktaras Gintautas Vaitonis, docentė Rita Makarskaitė, Lietuvos Respublikos Karinių jūrų pajėgų vadas Kęstutis Macijauskas, Sartų regioninio parko direktorius Saulius Mažiulis, žinoma gydytoja Jūratė Valiukaitė.

Ačiū už pokalbį. Kalbėjosi Justina DAŠČIO-RAITĖ ir Erika KUZMAITĖ

Viskas tebėra atmintyje

apsilankymo mokykloje“,- sakė pašnekovas. Taip pat buvusiam direktoriui į atmintį įstrigo 1991-ųjų metų paskutinis skambutis ir baigiamieji egzaminai. Juk viskas buvo nauja ir dar nepatirta.

„Darbas Kazimiero Būgos vidurinėje mokykloje buvo visiškai naujas mano gyvenimo etapas. Galima sakyti, „naujas universitetas“, kuriame išmokau bendrauti su žmonėmis. Manau, kad nebuvau mokiniams per daug griežtas, stengiausi suprasti jų pasaulį, padėti jiems“. „Be abejo, kad ir kokią darbą bedirbtum, visuomet atsiranda trūkumų. Ne išimtis ir tie treji metai. Juk trūko vadybos įgūdžių, psichologijos žinių, bet džiaugiuosi, kad niekada netrūko mokytojų nuoširdžios pagalbos. Esu dėkingas likimui už neįkainojamą patirtį, kurią įgijau dirbdamas mokykloje“.

Živilė Kalasauskaitė, 3gB kl.

Nuotrauka iš asmeninio albumo

Pirmaisiais Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo metais didelė garbė ir atsakomybė vadovauti Dusetų Kazimiero Būgos vidurinei mokyklai teko Stanislovui Stankevičiui. „Tai mokykla, kuri išsaugojo gražiausias ir sukūrė naujas tradicijas jau Nepriklausomoje Lietuvoje,“ sako buvęs mokyklos direktorius.

Stanislovas Stankevičius mokyklai vadovavo 1991 –

1993 metais. Nors tai ir trumpas laikotarpis, tačiau nemažai įvykių pasiliko atmintyje kaip šviesus paveikslėlis, kuris, atrodo, matomas prieš akis. Vienas tokių, - mokyklos 430-ųjų metinių paminėjimas, kai į Dusetas sugužėjo ne tik buvę ir esami dusetiškiečiai, bet nemažai Seimo ir Vyriausybės narių. „Manau, kad mokytojai ir buvę mokiniai niekada nepamirš mūsų poeto Bernardo Brazdžionio

MALONU SUSITIKTI IR BENDRAUTI

Aplankėme visiems dusetiškiams gerai pažįstamą, menininką, pedagogą Raimoną Gapšį. Pokalbyje su juo norėjome daugiau sužinoti apie darbą mūsų gimnazijoje.

Kiek metų pradirbote Dusetų vidurinėje mokykloje?

Šioje mokykloje pradėjau dirbti 1964 m., o baigiau (bando atsiminti) 2004m. Tai jau būsiu pradirbęs ne mažą laiką tarpą – 40 m. Per šiuos metus teko ir direktoriauti, (maždaug apie 5 metus), ir dirbti pavaduotoju, dėstyti meno istoriją bei pabūti klasių auklėtoju.

Kas pastūmėjo pasirinkti pedagogo profesiją?

Jau nuo mažų dienų mėčiau apie menininko ateitį ir baigęs Kauno dailės universitetą nusprendžiau atvykti į Dusetų miestelį, kur tuomet buvo reikalingas dailės mokytojas. Tad savo ateitį ir susiejau su šia pedagogo profesija.

Kiek auklėtinių esate turėjęs per visus mokymo metus? Ir ar juos vis dar sutinkate?

Kadangi buvau daugiau užsivertęs administraciniais darbais, tad teko išleisti tik dvi auklėtinių laidas. O su auklėtiniais labai malonu sutikti bei pabendrauti iki šiolei. Tipogi vis dar palaikau ryšį su buvusiu savo auklėtinium Vidu Vasiliausku, kuris buvo pavyzdingas mokinytis, mylimiausias mano moksleivis, šiltai bendraujantis bei doras žmogus.

Kokie buvo santykiai tarp mokytojų ir mokinių?

Žinoma, nepaisant mažų nesusipratimų, santykiai tikrai buvo geri, šilti, sie-

kiant vieno tikslo – pasiekti bendrą išprusimą.

Kokie geri prisiminimai yra iš tų laikų, kai direktoriauot?

Giliai į atmintį įstrigo sustiprinto mokymo dvidešimtmetis, kartu ir Lietuvos mokyklos 600-metis. Gera prisiminti mokytojų bendradarbiavimą ekstremaliose situacijose. Labai šviesūs ir geri prisiminimai apie mokytojus, kurie buvo pasiaukojantys, atsidavę savo darbui, kūrybingi, darbštūs.

Ar dažnai apsilankote gimnazijoje? Ar jūsų akimis ji kuo nors pasikeitė?

Taip, tenka apsilankyti. Smagu, jog esu šiltai sutinkamas. Džiugu matyti page-

rėjusias mokyklos sąlygas, prašviesėjusias bei pašiltėjusias klases. Po renovacijos mokykla tiesiog sublizgo.

Kaip dabartinė jūsų veikla susijusi su mokykla?

Dabar rengiu paskaitas seniūnijoje, kur dalyvauja norintys daugiau sužinoti apie meną. Jau seniai apie šias paskaitas svajojom kartu su Dusetų dailės galerijos direktoriumi Alvydu Stausku. Šiais metais pavyko tai įgyvendinti.

Ačiū gerbiama pašnekovui už nuoširdžius atsakymus.

Sigita Šutaitė ir Olita Šileikytė (3gA kl.) Kristinos Iglukaitės nuotr.

Savivaldos diena Zarasuose

Balandžio 17 dieną Zarasų rajono savivaldybė kartu su Lietuvos mokinių parlamentu organizavo savivaldos dieną, kurioje dalyvavo dešimt mokinių iš mūsų gimnazijos. Mus pasitiko jaunimo reikalų koordinatorius Ramūnas Keršys, kuris palydėjo į konferencijų salę. Visus dalyvius sveikino rajono meras Arnoldas Abramavičius. Po trumpos Ramūno Keršio paskaitos apie demokratiją, savivaldą, valstybės veikimo principą pasiskirstė pareigomis ir „išsibars-tėme“ po skirtingus kabinetus. Suaugusieji maloniai priėmė, aiškino bei dalinosi savo darbo įgūdžiais.

Štai mokinių mintys, pasėdėjusių, kaip visiems atrodo, „minkštose kėdėse“.

Erika KUZMAITĖ, 3gA

Aš susipažinau su Zarasų rajono savivaldybės mero darbu. Įsitikinau, kad mero darbas yra įdomus, tačiau labai atsakingas ir reikalaujantis suprasti įvairias sritis, visais klausimais turėti savo nuomonę. Su interesantais bendrauti sekėsi, kalbėjomės aktualiomis temomis apie Zarasų rajono problemas, šandieninę politiką.

Tokį darbą norėčiau dirbti.

Renginys buvo labai naudingas - įgijau patirties ir jį organizuoju, ir dalyvauju jame.

Vilius ANDRIUŠKEVIČIUS, renginio iniciatorius ir dalyvis

Patekusi padirbėti Investicijų ir plėtros skyriuje, sužinojau daug informacijos apie projektus ir jų finansavimą, įgyvendinimą. Šis darbas man pasirodė labai perkrautas skaičiais. Daug įvairių popierių. Tai ne man. Bet džiugu, kad atsiranda žmonių, kurie šia sritimi domisi ir dirba šį darbą

Dovilė BARZDAITĖ, 2gA

Man teko užimti Teritorijų planavimo skyriaus vedėjos darbo vietą. Nespėjus net „apsilti“ iškart reikėjo dalyvauti posėdyje, kuriame buvo tvirtinami arba atmetami žmonių projektai, jau iki posėdžio peržiūrėti šio skyriaus vedėjos Ingos. Darbo buvo labai daug ir pailsėti galėjome išeiti net dvidešimčia minučių vėliau, nei buvo prasidėjusi pertrauka.

Po pietų pertraukos vis dar ėjo žmonės, kurių projektai nebuvo spėti peržiūrėti prieš tai. Taip pat atėdavo ir kiti žmonės, kurie atnešdavo naujus projektus. Buvo ir tokių, kurie eidavo po kelis karus ir kiekvieną kartą klausdavo tų pačių klausimų.

Ši diena man buvo labai įdomi. Nors darbo, kurį aš pati galėčiau dirbti ir nebuvo daug, bet supratau, jog tikrai nėra lengva visą dieną išklausyti daugybę žmonių, patarti jiems ir išaiškinti, kodėl jo projektas nepasirašytas. Pamačiau, kokių yra nesupratingų žmonių, kurie savo įkyriais klausimais tik sunkina darbą kitiems. Džiaugiuosi, kad susipažinau su Inga, ji visą dieną maloniai atsakinėjo į mano pateiktus klausimus ir aiškino šio darbo sistemą. Nors ši veikla reikalauja daug pastangų, tačiau manęs tai neišgąsdino ir renkantis profesiją manau, jog neatmesiu ir šio varianto.

Živilė KALASAUKAITĖ 3gB

Man teko būti mero padėjėjos ekonominiiais ir investicijų klausimais pareigose. Su jomis supažindino bei padėjo dirbti Arvydas Veikšra. Šios pareigos patiko, nes Arvydas Veikšra labai įdomiai papasakojo apie įvairius projektus, jų finansavimą.

Darbas savivaldybėje nėra toks lengvas, kaip atrodo iš pirmo žvilgsnio. Visos pareigos reikalauja didelio atsakingumo, kruopštumo bei išmanymo.

Justina DAŠČIORAITĖ 3gA

Dirbau Informacinių technologijų tarnyboje. Pradėdamas darbą nežinojau, jog jis gali būti toks sunkus ir reikalaujantis didelės atsakomybės. Pirmiausia buvau supažindintas su darbo vieta, man parodė Zarasų savivaldybės serverį, kur talpinama ir jų internetinė svetainė. Po to man papasakojo, kaip reikia tokį darbą atlikti ir ko tikimasi iš tavęs. Po pietų pertraukos man buvo paskirta užduotis atnaujinti ir atsiųsti kelias kompiuterio programas. Nors ir darbas labai atsakingas, man jis patiko ir, manau, ateityje norėčiau dirbti tokį darbą.

Elidijus ČYPAS, 3gA

Aš pakeičiau kaimo plėtros skyriaus vedėją. Iš pirmo žvilgsnio atrodė, kad bus neįdomu, bet kai susipažinau su darbo specifiška, tapo aišku, kad tai daug dėmesio ir susikaupimo reikalaujantis darbas. Sužinojau daug dalykų, kurie gali praversti gyvenime kiekvienam. Savivaldos dienoje dalyvaučiau dar kartą.

Mamerta Ralytė, 3gA

Supratau, kad administracijos direktoriaus pareigos reikalauja daug kompetencijos bei gebėjimo laviruoti sprendimais taip, kad būtų patenkinti ir žmonių, ir savivaldybės interesai. Man šis darbas pasirodė gana patrauklus, nes reikalauja daug kūrybingumo norint efektyviai spręsti problemas. Kadangi tokiam darbe išskylančios problemos būna įvairios, tai darbas tikrai nevirstų rutina.

Justinas PUPEIKIS 3gA